

Gör mig fri, Herre Jesus!

[Spara som PDF](#)

Skrivet av Lennart - 14 december, 2014 - 13:02

Joh 8:36: "Om nu Sonen gör er fria, blir ni verkligen fria."

I den här bloggen skall jag nu vara lite personlig och berätta något ur mitt kristna liv, en tid som jag ända från starten fått dela med min hustru Anita.

Anita och jag kom till tro på Jesus Kristus precis samtidigt. Det var 1980 och skedde i all enkelhet hemma hos ett enkelt kristet par som då bodde lite utanför Helsingborg. De samtalande med oss och bad för oss, en i taget, sittandes i deras soffa. Både jag och min fru (då flickvän) fick möta Gud där i soffan på ett alldeles särskilt sätt som grep tag i oss så att vi båda därefter med säkra steg ville fortsätta vandra med Gud för resten av livet. Vi omvände oss med andra ord till Gud och hans väg för våra liv och tog emot Jesus som vår Frälsare. Min fru blev i samma ögonblick helt och hållet befriad från ganska svåra fobier som hon hade haft ända sedan 4:e klass i grundskolan. Dessa problem har sedan aldrig återkommit.

Vi kom alltså till tro helt utanför kyrkliga ritual, religiösa system, andliga metoder och annat sådant som människor hittat på. Vår kristna vandring fortsatte också i huvudsak på den vägen. Vi har varit med i lite olika församlingar, men nästan alltid ramlade det förr eller senare ut olika lik ur garderoberna, vilket på sikt gjorde det svårt att vara kvar. Inte sällan upphöjdes "stora" förkunnare från andra sidan Atlanten som stod för läror som vi inte kunde hitta i våra Biblar (som vi hade börjat läsa ganska flitigt). Ibland var det djup omoral i ledarskapet som orenade församlingen. Eller så var det verksamheten i sig som var vid liv och inte det andliga livet. Vi insåg ganska tidigt att mycket i kristenheten inte var vad den borde vara om man jämförde med Skriften. Men självklart har vi också stött på sådant som varit både bra och härligt. Idag räknar vi en enkel hemgrupp som vår församling. Där upplever vi stor frihet att studera Bibeln, samtala öppet och bedja över allt som känns angeläget.

Ända från början rotade sig en bön om vår framtid vilken i grunden handlade om att vi ville vara och förbli Guds fria barn och Jesu fria lärjungar som kunde tjäna

honom så som han vill. Vi ville absolut inte fastna i mänskliga religiösa läror, riter och system eller i dåliga vanor. Vi hade ju redan från allra första början på vår vandring med Gud fått känna en fläkt av den frihet som en sann och sund kristen tro erbjuder – friheten i Kristus! Och när vi läste i våra Biblar kunde vi uppfatta ett rop från den första kristna tiden, på Nya testamentets tid, ett rop som kallade både till frihet och ett självutgivande tjänande.

När vi idag summerar vårt liv, ser vi att mycket har gått i den riktning som vi tidigt upplevde en längtan till. Tack käre Gud för det! Ännu finns det ytterligare frihet att vinna, så bönen om detta lever kvar, och den behöver bli väckt ibland. Vandringen med Gud innebär alltid nya insikter och erfarenheter; man blir aldrig färdig. Självklart har också vi fått gå genom mörker och djupa dalar. Många tråkigheter har vi stött på och gått igenom. En del har varit självförvållat, annat har kommit utifrån. Men allt sådant tjänar till mognad som både människa och troende. Man skall inte förakta motgångarna, även om de mitt i stundens allvar kan kännas mycket beska. Samtidigt har vi fått uppleva många ljuvliga stunder och stora ting i livet med Gud. Att få bilda familj, köpa hus, se barnen växa upp och mogna och stå stadigt på egna ben, få barnbarn, har också inneburit en stor glädje. Herren har helt klart varit med hela tiden, även när det varit stunder av motgångar.

Min fru och jag har till och från sysslat med musik, allt sedan högstadiet. Musiken blev därför en naturlig del av vårt nyfunna kristna liv, även om den idag i stort sett ligger på is. Jag själv har komponerat en del låtar genom åren där den kristna tron varit utgångspunkten, men det är bara några få av dessa som kommit till mig i ett ögonblick. Den första låten som blev till så där bara på några minuter, kom tidigt, kanske var det 1985. Den fick namnet "Gör mig fri" och blev en slags profetisk bön över vår framtid. Och den innehåller just denna önskan om att vara FRI. Texten är ungefär så här:

Jag vill komma som jag är, inför Honom,
utan former och ritual.

Jag har ledsnat på all mänsklig andlighet,
för jag vet, Gud bor hos mig.

Ett stycke lera i hans hand, i hans händer,
kan Han forma som Han vill.

En stel porslinsfigur den måste smältas ner,
för att få liv, riktigt liv.

Om jag kommer som jag är, inför Honom,
med mina brister och besvär,
så kan Han forma mig precis som Han vill,
till något fint, riktigt fint.

Jag vill va fri, från mänskors bud,
fri till att tjäna Gud,
fri från världens krav,
Jesus gör mig fri.
Gör mig fri, Herre Jesus, Käre Jesus!

Den här låten "Gör mig fri" brukade vi spela med ett kristet band som vi hade på 80-talet, och vi gjorde då också en inspelning som väl blev så där lagom bra. Min son Johannes och jag började för ett antal år sedan göra en nyinspelning av denna låt, men det kom av sig halvvägs. Därför blev jag extra glad när han tillsammans med några musikervänner hade färdigställt denna nyinspelning (i dec 2014) och gav den till mig som en (något försenad) födelsedagspresent. Den kom så lägligt när jag behövde bli påmind om denna frihet som vi är kallade till som kristna, och det kändes alltså som en hälsning och påminnelse från vår Herre. Jag vill därför dela denna låt med dig som läser detta. Gillar du inte stökiga elgitarrer skall du kanske inte lyssna. Men i annat fall hoppas jag låten kan vara till en uppmuntran också för dig, och kanske även funka som en påminnelse om att du som Guds barn är **kallad till frihet!**

Med denna låt vill jag inte minst rikta ett stort TACK till min Skapare och Herre för både frälsningen, friheten och den kommande goda evigheten tillsammans med honom!

"Gör mig fri" - lyssna här:

Klicka [på denna länk](#) för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem ljudfilen (mp3).

Jag vill även ge min son Johannes ett stort tack som producerade det hela och som spelade orgel på inspelningen. Dessutom ett varmt tack till sångaren Oskar Lindwall, basisten Björn Siwertz, trummisen Jakob Hjalmarsson för deras medverkan och till Rasmus Sjöström som slutmixade det hela så förnämligt (jag själv spelade gitarrerna).

/Lennart